

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke et Tids-Skrift. Fjerde Bind

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. VI. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342-txt-shoot-idm171.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At dette Tidsskrifts *første Hefte* nylig er anmeldt i den Jenaiske Literatur-Tidende, maa jeg dog fortælle mine Læsere, vel ikke for Ærens Skyld, thi den er fiin, men for at lade den Naivitet vederfares Ret, hvormed Anm. tvivler om, at der efter 1000 Aars Forløb, vil findes saa kjendelige Spor af dette Dannevirke, som af hint ved Eideren. Om han ellers mener, der efter Aartusinder vil findes saa kjendelige Spor af *Minerva, Isis*, og hvad ellers de tydske Tidsskrifter kalde sig, som af hvad de Navne fordum betegnede, skal jeg lade være usagt; men at mit Tidsskrift ei skulde opnaae en Alder af 1000 Dage, hvis jeg blev saaledes ved at polemisere, det tør vel ad Aare blive en af de glippende Spaadomme, der i viidet Høieste kan kaldes et pium desiderium. I Øvrigt finder Anm. det ret kjønt, Alt hvad jeg skriver i hvad han behager at kalde min *gode Lune*, og det er Meer end jeg kan gjengjælde, thi det hører, blandt Andet, til Anmelderens gode Lune, paa ram Tydsk at rynke Næse ad det danske Tungemaal, og det klæder i mine Øine meget stygt. Da Anm. har lovet fremdeles at anmelde Dannevirkes uskyldige Børn, og gaae Stridsmændene forbi, tør jeg haabe, i benævnte Literatur-Tidende, paa en Anonymi Bekostning, at faae et vakkert lille Navn ved den ene Side, og uagtet Tydskerne vist nok ei af slige kortvillige Anmeldelser skal blive kloge paa, enten hvad der staaer i Dannevirke, eller hvad jeg fører i mit Skjold; saa maa man jo dog kalde det store Ting, at de alt nu kom efter: at Dannevirke dog ei, som der engang stod - jeg troer - i Morgenblatt, er et Partie-Skrift, hvormed en vis Grundtvig søgde at gjøre sig bekjendt i Feiden mellem Baggesen og Oehlenschläger. Hvem der dog var saa alvidende, som de kjære Tydskere! Da kunde man spare megen Tid, man med sit langsomme danske Begreeb maa anvende paa at stifte Bekjendtskab med de Bøger og Forfattere, man vil omtale og bedømme! Dog: non omnia possumus omnes, viiioog da nu vi Danske ei kan som Tydskerne blive kloge *før Tiden*, saa gid vi dog maa blive kloge *med Tiden*, og dertil, som til alle gode Øiemed, ønsker jeg mine ærede Læsere, med Tak for det gamle Aar, Lykke og Held i det Nye!